

“मीठे बच्चे— स्वयंको सम्हाल गर्नको लागि नित्य दुई पटक ज्ञान स्नान गर। मायाले तिमीबाट भूल गराउँछ, बाबाले तिमीलाई अभूल बनाउनुहुन्छ।”

प्रश्नः— कुन निश्चय वा पुरुषार्थको आधारमा बाबाको पूरा मदत मिल्छ ?

उत्तरः— पहिला पक्का निश्चय होस्— मेरो त एक शिवबाबा दोस्रो न कोही। साथ-साथै पूरा बलि चढून् अर्थात् ट्रस्टी बनेर प्यार सँग सेवा गरून्। यस्ता बच्चाहरूलाई बाबाको पूरा-पूरा मदत मिल्छ।

गीतः— हमें उन राहों पर चलना है...

ओम् शान्ति। गीतमा कसले यसो भन्छ? परमपिता परम आत्मा, ज्ञानको सागरले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म तिमीलाई अहिले जुन मार्गमा चलाइरहेको छु वा मायामाथि जित प्राप्त गर्ने जुन मत अथवा राय दिइरहेको छु, त्यसमा यो त हुन्छ नै— कोही गिर्छन् भने कोही उठ्छन् वा सम्हालिइ रहन्छन्। जागृन् र मूर्छित भइरहन्छन्। जाग्नको लागि यो सञ्जीवनी बूटी हो। परमपिता परमात्माको ज्ञान बूटी। रामायणमा पनि कहानी छ— राम र रावणको युद्ध भयो, लक्ष्मण मूर्छित भए, हनुमानले सञ्जीवनी बूटी लिएर आए। अब वास्तवमा रामायण त पछि बसेर बनाइएको हो। यस्तो कुनै कुरा होइन। न कुनै मनुष्यले बनाएको गीता भगवानले बसेर गाएको हो। बाबा त ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। कुन ज्ञान? सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। जसको नै मनुष्यहरूले गीता शास्त्र बनाएका छन्, त्यसमा नाम राखिदिएका छन् कृष्णको। जसरी बाबाको जीवन कहानीमा यदि कुनै बच्चाको नाम लेखिदिने हो भने के हुन्छ! त्यस्तै शिवबाबाले जन्म दिनुभयो गीतालाई, त्यस गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् त्यसैले अनर्थ भयो। गीता खण्डन हुनाले सबै मनुष्य आत्माहरूको बुद्धियोग परमात्माबाट टुटेको छ। त्यसैले मनुष्य पवित्र कसरी बनून्! यस योग अग्निबाट नै हामी पवित्र बन्छौं, नकि गंगा जलबाट। बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। ज्ञान अमृतद्वारा मनुष्यलाई देवता बनाउनुहुन्छ। बाँकी अमृत पानीलाई भनिदैन। यो हो पढाइ। यो शास्त्र त द्वापरबाट बनाएका हुन्। मनुष्यले भन्छन्— शास्त्र अनादि हो। म भन्छु— ड्रामा नै अनादि हो। तर यस्तो होइन— यो कुनै शास्त्र सत्ययुगबाट सुरु भएको हो। यो सबै अनादि छ मतलब ड्रामामा निश्चित छ। द्वापर देखि लिएर मनुष्यले लेख्दै आएका छन्। अहिले बेहदको बाबाले आफ्नो सारा जीवन कहानी बताउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— सत्ययुग त्रेतामा मेरो पार्ट नै छैन। सृष्टि ड्रामा अनुसार चलिरहन्छ। मेरो पनि ड्रामा भित्र पार्ट निश्चित छ। म ड्रामाको बन्धनमा बाँधिँएको छु। सत्ययुग त्रेतामा मेरो पार्ट छैन। जसरी क्राइस्ट, बुद्ध आदिको सत्य त्रेतामा पार्ट छैन। सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा रहन्छन्। यस्तो होइन, देवी-देवताका सबै आत्माहरू त्यस समयमा नै आउँछन्। होइन, उनीहरू पनि बिस्तारै-बिस्तारै नम्बरवार आउँछन्। फेरि सतोप्रधानबाट बदलिएर सतो, रजो, तमो स्थितिमा आउँछन्। फेरि सूर्यवंशी नै चन्द्रवंशी बन्छन् फेरि वृद्धि भइरहन्छ। यो पूरा रहस्य बुझ्नु छ।

तिमीले बुझेका छौ जो अधुरो पवित्र बन्छ उसलाई राज्य पनि अधुरो मिल्छ। जो ज्ञान योगमा तीव्र जान्छन् उनीहरू नै पहिला राजा बन्छन्। यो राजधानी बनिरहेको छ। पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। शिवबाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी हीरा समान बन्नु छ। म ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर हुँ। तिमी फेरि मास्टर ज्ञान सागर बन्नु पर्छ। शान्तिको अर्थ एक अर्का सँग लडाईं गर्नु होइन। संन्यासीले सम्झन्छन्— प्राणायामले चढाइदिऊँ, यहाँ यस्तो होइन। बाबाले डोरी खिच्नुहुन्छ। सानो बच्चाको पनि बाबा डोरी खिच्नुहुन्छ त्यसैले ध्यानमा जान्छन्। यसलाई ईश्वरीय वरदान भनिन्छ। भक्तिमा पनि साक्षात्कार हुन्छ। यो दिव्य दृष्टि दिनु बाबा सिवाय अरू कसैको तागत छैन। अहिले त बाबा सम्मुख हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ— भक्तहरूको पासमा भगवान आउनु पर्छ, मायाको जन्जिरबाट मुक्त गर्न। बाबा भन्नुहुन्छ— म जान्दछु, यो मायाको युद्ध हो, कहिले चढ्छन्, कहिले गिर्छन्। योग टुट्यो भने मन्सा, वाचा, कर्मणामा पनि भूल हुन्छन्। परीक्षा सबैलाई आउँछन्। मायाको आक्रमण नै नहोस्, फेरि त शरीर नै छुट्छ। सम्पूर्ण कोही बनेको छैन। यो घोडादौड हो। स्वराज्यलाई अश्वमेध यज्ञ भनिन्छ। राजाईको लागि अश्व मतलब रथलाई शिवबाबामा बलि चढाउनु छ अर्थात् बच्चा बनेर पूरा सेवा गर्नु छ। ट्रस्टी बनेर फेरि पुरुषार्थ गर्नु छ अनि मदत मिल्छ। पक्का निश्चय चाहिन्छ— मेरो त एक शिवबाबा दोस्रो न कोही। मर्नु त सबैले पर्छ।

परमपिता परमात्मा जो बाबा, शिक्षक, सद्गुरु हुनुहुन्छ, उहाँबाट आफ्नो वर्सा लिने हरेकलाई हक छ। सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। सबै एकसाथ मर्नु छ। जब आपद आउँछ तब सबै एकैसाथ मर्छन् नि। धेरथोर गोला झर्न थाले भने भवन भत्कन्छन्। अहिले सबैको मृत्यु छ, त्यसैले बच्चाहरूलाई पनि कमाइ गराऊ। यो हो सच्चा कमाइ। जसले गर्छ उसैले पाउँछ। यस्तो होइन, पिताले कमाइ गरेपछि बच्चाहरूलाई मिल्छ। होइन। बच्चाहरूलाई पनि यो सच्चा कमाइ गराउनु छ। यी हुन् बुझ्नु पर्ने कुरा। यसमा परहेज धेरै चाहिन्छ। हामी देवता बनिरहेका छौं त्यसैले कुनै अशुद्ध वस्तु खान सक्दैनौं। कसैले सम्झन्छन्— माछा खानाले पाप लाग्दैन, ब्राह्मणलाई पनि खुवाउँछन्। सबै रसम रिवाजै उल्टो भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— एकदम पवित्र बन्नु छ। पहिला ज्ञान चितामा बस्नु पर्छ। मन्सामा विकल्प जति नै आए पनि कर्मेन्द्रियबाट कुनै पनि विकर्म नगर। जब तिमी बाबाको बन्छौ तब मायाको युद्ध सुरु हुन्छ। प्रजा बन्नेहरू सँग माया त्यति टकराउँदैन। मायाजित जगतजित बन्नु छ। प्रजा जगतजित बन्दैनन्। जगतजित मतलब सूर्यवंशी चन्द्रवंशी बन्नु। मेहनत गरेर ३-४ वर्ष पवित्र रहेर फेरि थप्पड खान्छन्। फेरि चिठी लेख्छन् बाबा माफ गर्नु। यहाँ नियम छ। बच्चा बनेपछि सारा जीवनको पाप पनि लेख्नु पर्छ— धर्मराज शिवबाबा, यस जन्ममा मैले यो-यो पाप गरेको छु, यसो गर्नु भन्ने आधा माफ हुन्छ। यो पनि नियम छ। पहिला जजका अगाडि सच्चा बोल्नेलाई सजाय कम हुन्थ्यो। भूल गरेर लेखेनन् भने १०० गुणा दण्ड हुन जान्छ। बच्चाहरूको लागि धेरै परहेज छन्। बाहिर रहनेको लागि यति छैन। त्यसैले डराउँछन्। बेहदको बाबा अथवा साजन जसले सौभाग्यशाली बनाउनुहुन्छ उहाँको बन्दैनन्। भूल त हुन्छन् तर अन्त्यमा अभूल अवश्य बन्नु छ। यहाँ धेरै परहेज राख्नु छ। समर्थको हात समातेका छौ त्यसैले बाबाले सम्हाल पनि गर्नुहुन्छ। सौतेला बच्चाहरूको कहाँ गर्नुहुन्छ र ? सगे धेरै कम छन् तैपनि कति बच्चाहरू

छन् जसले बाबालाई चिठी लेख्छन्। दिनहुँ कति पोस्ट आउँछन्। बाबाको त एउटै हात छ, हरेकले लेख्छन्, मलाई अलग पत्र लेखिदिनु, अझै धेरै वृद्धि हुने छ। यतिका ब्याग पोस्ट त अरू कसैको निस्कँदैन होला। यो हो गुप्त सरकार। भूमिगत छ। धार्मिक राजनैतिक हो। कुनै हतियार आदि छैन। लक्ष्य उच्च छ। चढ्यो भने वैकुण्ठको रस.... गिन्यो भने राजाई गुमाएर प्रजा बन्छन्। बुझ्यौ?

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— भारत जुन हीरासमान थियो, त्यो कौडी समान बनेको छ। अहिले त तिमीले भन्छौ— हामी नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्ने पुरुषार्थ गर्छौं। हामी सदा सौभाग्यशाली बन्न आएका हौं। बाबाले पतितबाट पावन बनाइरहनु भएको छ। फेरि यो रावण राज्य तल जान्छ। यो चक्र फेरिन्छ नि। रावण राज्य तल भएर राम राज्य माथि आउँछ। आफूलाई धेरै सम्हाल पनि गर्नु छ। सम्हाल्न उनीहरूले नै सक्छन् जसले नित्य ज्ञान स्नान गर्छन्। रोयल मनुष्यले दिनमा दुई पटक स्नान गर्छन्। यहाँ पनि अमृतबेला र साँझ दुई पटक ज्ञान स्नान अवश्य गर्नु पर्छ। एक पटक एक घण्टा पढेर फेरि अर्को पटक मुरलीलाई दोहोर्‍याउनु अवश्य पर्छ। धारणा गर्नु र गराउनु छ। बच्चाहरूलाई, स्त्रीलाई पनि सच्चा कमाइ गराउनु छ। २१ जन्मको राज्य भाग्य लिनु कुनै सानिमाको घर होइन। बुझिन्छ— कस-कसले तीव्र पुरुषार्थ गर्छन्। बिरामी भयो भने डोलीमा बसाएर लिएर आउनु पर्छ। ज्ञानामृत मुखमा होस् तब प्राण तनबाट निस्कियोस्। अन्धा बहिरा कसैले पनि कमाइ गर्न सक्छन्। ज्ञान त धेरै सहज छ। बाबाबाट वर्सा लिनु छ। एकै पटक बाबा सम्मुख आएर बादशाही दिनुहुन्छ। बच्चाहरू सुखी भएपछि पिता वानप्रस्थमा जान्छन्। बेहदको बाबाले सबैलाई सुखी बनाएर स्वयं परमधाममा गएर बस्नुहुन्छ। फेरि आत्माहरू नम्बरवार वहाँबाट आइरहन्छन्। कसैलाई पठाउनु हुन्न। भन्न त यसो भन्छन् तर यो स्वतः ड्रामा चलिरहन्छ। आफ्नो समयमा धर्म स्थापना गर्न आउनु नै छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी ब्रह्मा वंशी ब्राह्मण हौं। शिव वंशी त सारा दुनियाँ हो। फेरि शारीरिक बाबा हुन् ब्रह्मा। ब्रह्माका बच्चा हामी भाइ-बहिनी ठहरियौं। अहिले हामी हौं ईश्वरीय धर्मका। सत्ययुगमा हुनेछौं देवी-देवता धर्मका। अहिले ईश्वरको पासमा जन्म लिएका छौं। हामी उहाँका बनेका छौं। मनुष्यले रचयितालाई नजानेका कारण, रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई पनि जान्दैनन्। उनीहरूलाई नास्तिक कौडीतुल्य भनिन्छ। वास्तवमा अहिले हामी आस्तिक बनेका छौं त्यसैले हामी हीरातुल्य बन्छौं। रचयिता र रचनालाई जान्नाले हामीलाई राजाई मिल्छ। बाबा हामीलाई वर्थ पाउन्ड बनाउनुहुन्छ त्यसैले बन्नुपर्छ नि। सत्यखण्डको बादशाह, सत्यखण्डको मालिक बनाइरहनु भएको छ। चमडापोश भनिन्छ। एउटा खुदा दोस्तको कहानी पनि छ। अहिले उहाँ खुदा हाम्रो साथी हुनुहुन्छ। खुदा दोस्त, अल्लाह अवलदिन र हातमताइको खेल सारा अहिलेको हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सच्चा कमाइ गर्नु र सबैलाई गराउनु छ। परीक्षा वा तुफान आए पनि कर्मेन्द्रियबाट कुनै भूल गर्नु हुँदैन। मायाजित जगतजित बन्नु छ।
- २) देवता बन्नको लागि खानपानको पूरा परहेज राख्नु पर्छ। कुनै पनि अशुद्ध वस्तु खानु हुँदैन। दुई पटक ज्ञान स्नान अवश्य गर्नु छ।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनको विशेषतालाई जानेर त्यसलाई कार्यमा लगाउने सर्व विशेषता सम्पन्न भव
ड्रामाको नियम अनुसार संगमयुगमा हरेक ब्राह्मण आत्मालाई कुनै न कुनै विशेषता मिलेको छ। चाहे मालाको अन्तिम दाना होस्, त्यसमा पनि कुनै न कुनै विशेषता छ, त्यसैले ब्राह्मण जन्मको भाग्यको विशेषतालाई पहिचान गरेर त्यसलाई कार्यमा लगाऊ। एउटा विशेषता कार्यमा लगायौ भने अरू पनि विशेषता स्वतः आउँछन्, एकको पछि बिन्दु लाग्दा लाग्दै सबै विशेषतामा सम्पन्न बन्छौ।

स्लोगनः— मनमनाभवको मन्त्रको सदा स्मृति रह्यो भने मन भङ्किन बन्द हुन्छ।